

Σ.Α.Τ.Ε.

Αριθμός 1272/2003

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α΄ Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Πέτρο Κακκαλή, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Σπυρίδωνα Γκιάφη, Ελευθέριο Τσακόπουλο, Νικόλαο Γεωργίλη και Ρωμόλο Κεδίκογλου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 7 Απριλίου 2003, με την παρουσία και της Γραμματέως Κωνσταντίνας Ξηροτύρη, για να δικάσει μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης και Αποχέτευσης Ρόδου (ΔΕΥΑΡ) του Δήμου Ρόδου, που εδρεύει στην πόλη της Ρόδου και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Πρόεδρο του ΔΣ, Δήμαρχο Ροδίων. Εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Βασίλειο Παπαγεωργίου και Σάββα Παπαγεωργίου.

Της αναιρεσίβλητης: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΕΡΤΕΚΑ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται

Σ.Α.Τ.Ε.

νόμιμα, αναδόχου του έργου «Κεντρικός Αποχετευτικός Αγωγός Ρόδου». Εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κώστα Σκάρπα.

Η ένδικη διαφορά έχει εισαχθεί με την από 4-12-2000 προσφυγή της ήδη αναιρεσίβλητης που κατατέθηκε στο Πενταμελές Εφετείο Δωδεκανήσου. Εκδόθηκε η απόφαση 27/2002 του ίδιου δικαστηρίου, την αναίρεση της οποίας ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 18-4-2002 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αιτήσεως αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικες παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Σπυρίδων Γκιάφης ανέγνωσε την από 24-3-2003 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως. Οι πληρεξούσιοι της αναιρεσείουσας ζήτησαν την παραδοχή της αιτήσεως, ο πληρεξούσιος της αναιρεσίβλητης την απόρριψή της και καθένας την καταδίκη του αντιδίκου στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.-Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, που δημοσιεύθηκε στις 6-2-2002, το Εφετείο έκανε δεκτή την από 4-12-2000 προσφυγή της ήδη αναιρεσίβλητης ανώνυμης εταιρίας κατά της ήδη αναιρεσείουσας δημοτικής επιχειρήσεως - ν.π.ι.δ. και υποχρέωσε την καθ' ής η προσφυγή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 465.291.183 δραχμών ως εκείνο του τελευταίου τμήματος της αμοιβής αυτής (πλέον φ.π.α.) εκ της εκτελέσεως έργου σύμφωνα με την από 15-2-1985 μεταξύ τους σύμβαση έργου,

Σ.Α.Τ.Ε.

που ρυθμιζόταν, σύμφωνα με όρο αυτή, από τις διατάξεις περί δημόσιων έργων και για την οποία διενεργήθηκε μειοδοτικός διαγωνισμός λίγο χρόνο πριν από την κατάρτισή της. Η ως άνω απόφαση μπορεί να προσβληθεί με αναίρεση για τους από τους αριθμ.1-7, 9, 16, 17, 19 και 20 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. λόγους αναιρέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 και 4 του Ν.2940/2001 που εφαρμόζεται αναδρομικά σε εκκρεμείς, κατά τη δημοσίευσή του, διαφορές και που άρχισε, κατ' άρθρο 10 αυτού, να ισχύει από τη δημοσίευση του στην Ε.τ.Κ., ήτοι από τις 6-8-2001.

II.-Α) Από τα διατάξεις των άρθρων 8, 14, 16 και 17 του ΝΔ 1266/1972 και των άρθρων 40, 41, 53, 54 και 55 του εκτελεστικού εκείνου ΠΔ 475/1976, που είναι εν προκειμένω εφαρμοστέα ως εκ του κατά τα ανωτέρω (υπό Ι) χρόνου διενέργειας του μειοδοτικού διαγωνισμού, καθώς και των άρθρων 19 του ΠΔ 341/1978 και 4 του Ν. 1406/1983, προϋπόθεση για τη δημιουργία της απαιτήσεως του αναδόχου δημόσιου έργου για την αμοιβή του είναι, πέραν της σχετικής προβλέψεως στη σύμβαση έργου, η παραλαβή του κατασκευασμένου έργου από το αρμόδιο όργανο του κυρίου του έργου. Ειδικότερα το κατασκευασμένο έργο παραλαμβάνεται προσωρινά και οριστικά, η δε παραλαβή συντελείται, και στις δύο περιπτώσεις, με έγκριση του σχετικού πρωτοκόλλου. Και με την προσωρινή μεν παραλαβή ελέγχονται οι εργασίες, που εκτελέστηκαν, ποσοτικά και ποιοτικά, με την οριστική δε παραλαβή ελέγχεται και πάλι η καλή κατάσταση των εργασιών που εκτελέστηκαν. Εάν η

παραλαβή, από τη συντέλεση της οποίας επέρχονται οι, κατά το νόμο, συνέπειες αυτής, δεν συντελεστεί μέσα στις νόμιμες προθεσμίες, αυτή, κατά ρητή πρόβλεψη των ως άνω διατάξεων, συντελείται αυτοδικαίως (πλασματικώς). Συγκεκριμένα, συντελείται, αυτοδικαίως η μεν προσωρινή παραλαβή με την άπρακτη πάροδο ενός έτους από τη βεβαιωμένη περαίωση του έργου και την υποβολή από τον ανάδοχο ειδικής οχλήσεως προς διενέργεια της (πραγματικής) προσωρινής παραλαβής και εφόσον παρέλθει επί πλέον ένας μήνας από την υποβολή της εν λόγω οχλήσεως, η δε οριστική παραλαβή με την άπρακτη πάροδο διμήνου από τη συμπλήρωση του χρόνου εγγυήσεως του έργου, ήτοι από τη συμπλήρωση, κατ' αρχήν, δεκαπενταμήνου από τη βεβαιωμένη περαίωση του έργου, και εφόσον παρέλθουν επί πλέον τριάντα ημέρες από την υποβολή από τον ανάδοχο ειδικής οχλήσεως για τη διενέργεια της (πραγματικής) οριστικής παραλαβής. Ενόψει δε της αδιάσπικτης διατυπώσεως των ιδίων διατάξεων, καθόσο μέρος αναφέρονται στην αυτοδίκαιη παραλαβή του έργου, η αυτοδικαίως συντελούμενη προσωρινή και οριστική παραλαβή αφορά αδιακρίτως σε ολόκληρο το έργο, ήτοι σε όλες τις εργασίες που εκτελέστηκαν για την κατασκευή του έργου, αδιάφορα αν οι εργασίες αυτές είναι συμβατικές ή υπερσυμβατικές. Η κατά τα ανωτέρω βεβαιωμένη περαίωση του έργου συνίσταται στην εκ μέρους του προϊσταμένου της διευθύνουσας υπηρεσίας έκδοση της βεβαιώσεως περαιώσεως του έργου. Ο εν λόγω προϊστάμενος εκδίδει

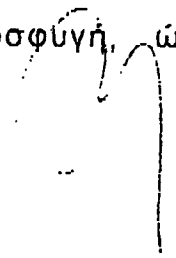

Σ.Α.Τ.Ε.

αυτή τη βεβαίωση αυτεπαγγέλτως. Δικαιούται όμως και ο ανάδοχος να υποβάλει σε εκείνον αίτηση για την έκδοση αυτής της βεβαιώσεως, οπότε αν εκείνος εντός του ευλόγου χρόνου των τριών μηνών από την υποβολή της αιτήσεως ρητά αρνηθεί την έκδοση αυτής της βεβαιώσεως ή παραλείψει να απαντήσει στην αίτηση, πράγμα που εξομοιώνεται προς σιωπηρή άρνηση εκδόσεως της βεβαιώσεως, ο ανάδοχος υποχρεούται να ασκήσει εντός της νόμιμης προθεσμίας την ενδικοφανή διοικητική προσφυγή και τη δικαστική προσφυγή, ώστε, αν ευοδωθεί η προσφυγή, να παραχθεί τελικά η εκ μέρους του κυρίου του έργου βεβαίωση της περαιώσεως αυτού του έργου. Β) Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 7, 16 και 17 ΝΔ 1266/1972, 49, 50 και 51 ΠΔ 475/1976, καθώς και των άρθρων 19 ΠΔ 341/1978 και 4 Ν. 1406/1983, συνάγονται τα εξής : Η πληρωμή της αμοιβής στον ανάδοχο γίνεται τμηματικά κατά τη διάρκεια της κατασκευής του έργου βάσει πιστοποιήσεων των εκτελεσμένων εργασιών. Οι πιστοποιήσεις συντάσσονται από τον ανάδοχο, οι δε πληρωμές ενεργούνται από τον κύριο του έργου, ύστερα από έλεγχο και επισημειωματική έγκριση της διευθύνουσας υπηρεσίας εντός μηνός από την υποβολή τους. Οι πιστοποιήσεις συνοδεύονται απαραίτητως από συνοπτική επιμέτρηση των εκτελεσμένων εργασιών. Στη συνοπτική επιμέτρηση καταχωρίζονται ανακεφαλαιωτικώς, από την έναρξη των εργασιών και εφεξής, οι ποσότητες για κάθε είδος συντελεσμένων εργασιών βάσει των τμηματικών τελικών επιμετρήσεων. Η πιστοποίηση συντάσσεται

Σ.Α.Τ.Ε.

ανακεφαλαιωτική βάσει των εγκεκριμένων τιμών μονάδας και των στην επιμέτρηση ποσοτήτων, οι οποίες όμως περιορίζονται μέχρι τις εγκεκριμένες τέτοιες για κάθε είδος εργασίας. Τα ως άνω στοιχεία υποβάλλονται στη διευθύνουσα υπηρεσία κατά τα σχετικώς καθοριζόμενα στη σύμβαση χρονικά διαστήματα, σε περίπτωση δε ελλείψεως τέτοιου καθορισμού, κατά χρονικά διαστήματα όχι μικρότερα του μήνα. Η διευθύνουσα υπηρεσία υποχρεούται, μετά την από τον ανάδοχο υποβολή των προαναφερόμενων στοιχείων, εντός δε της προμνημονευόμενης μηνιαίας προθεσμίας, ύστερα δε από τον προσήκοντα έλεγχο αυτών, να προβεί σε επισημειωματική έγκριση και, στη συνέχεια, σε σύνταξη εντολής πληρωμής του αναδόχου, βάσει της οποίας γίνεται η πληρωμή τούτου. Δικαιούται όμως η ίδια είτε να προβεί σε διόρθωση της ακολούθως εγκρινόμενης πιστοποιήσεως, είτε να εκδώσει διαταγή προς τον ανάδοχο για ανασύνταξη και επανυποβολή της πιστοποιήσεως. Πρέπει, μετά ταύτα, να παρατηρηθεί ότι προβλέπονται στο νόμο διαδοχικές πιστοποιήσεις (λογαριασμοί) με το χαρακτηρισμό αυτών ως ανακεφαλαιωτικών. Ωστόσο, ως προς την παλαιότερη πιστοποίηση, είναι ενδεχόμενο η διευθύνουσα υπηρεσία μέσα στη νόμιμη προθεσμία να αρνηθεί ρητά την έγκριση, ιδίως μέσω της εκδόσεως της προαναφερομένης διαταγής, ή να παραλείψει να προβεί σ' αυτή την έγκριση, σιωπηρώς έτσι αρνούμενη να προβεί σ' αυτήν, οπότε ο ανάδοχος υποχρεούται να ασκήσει εντός της νόμιμης προθεσμίας την οικεία προσφυγή, ώστε, αν ευοδωθεί η προσφυγή, να

πίστευα
αφαιρέσει
Α

Σ.Α.Τ.Ε.

παραχθεί τελικά η εκ μέρους του κυρίου του έργου έγκριση της πιστοποιήσεως. Σε περίπτωση δε που ο ανάδοχος αδρανήσει σχετικά, οι εξ αυτής της πιστοποιήσεως απαιτήσεις του αποσβήνονται, μη δυνάμενες να προβληθούν στη νεώτερη πιστοποίηση, με συνέπεια να οριστικοποιείται έτσι αντίστοιχη κατάσταση σε βάρος του αναδόχου. Παρέπεται ότι η ανακεφαλαίωση που πραγματοποιείται στη νεώτερη πιστοποίηση έχει μόνο λογιστικό χαρακτήρα και συνίσταται στην εντός του περιεχομένου αυτής αφενός μεν παράθεση στοιχείων του περιεχομένου της παλαιότερης πιστοποιήσεως αλλά με σεβασμό της τυχόν οριστικοποιημένης, κατά τα ανωτέρω, καταστάσεως, αφετέρου δε καταχώριση ως αφαιρετέων των χρηματικών ποσών, τα οποία έχουν, ήδη κατά τη σύνταξη αυτής της πιστοποιήσεως, πληρωθεί βάσει της παλαιότερης πιστοποιήσεως, η οποία βέβαια, δεν χάνει, εκ της ανακεφαλαιώσεως, την αυτοτέλειά της. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο δέχθηκε, πλην άλλων που ήδη δεν ενδιαφέρουν, τα ακόλουθα : Λίγο πριν από τις 15-2-1985 διενεργήθηκε μειοδοτικός διαγωνισμός για την εκτέλεση του έργου της κατασκευής του κεντρικού αποχετευτικού αγωγού του Δήμου Ρόδου με κυρία του έργου την καθής η προσφυγή δημοτική επιχείρηση – ν.π.ι.δ και κατ' αυτόν το διαγωνισμό μειοδότης ανάδοχος του έργου αναδείχθηκε η προσφεύγουσα ανώνυμη εταιρία, στις δε 15-2-1985 καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων η οικεία σύμβαση έργου, στην οποία περιεχόταν ο

όρος, ότι αυτή ρυθμιζόταν από τις διατάξεις περί δημόσιων έργων, καθώς και ο όρος, ότι η προθεσμία αποπερατώσεως του έργου ήταν 18 μηνών από την εγκατάσταση της αναδόχου στο αντίστοιχο εργοτάξιο. Στις 12-3-1985 έγινε η εν λόγω εγκατάσταση αλλά, στη συνέχεια, η ως άνω προθεσμία παρατάθηκε συμβατικά έως τις 7-1-1994. Στις 26-10-1993 συντάχθηκε από βοηθό του επιβλέποντος το έργο το «ιστορικό 1992-1993», στο οποίο αναφέρθηκε ότι το έργο είχε τεθεί σε χρήση με ευθύνη της καθής από το τέλος του 1992, ότι τμήμα του κεντρικού αγωγού μήκους 60 μ., που δεν είχε κατασκευαστεί λόγω απαγορεύσεων από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, κατασκευάστηκε με αυτεπιστασία και ότι, ύστερα από αυτό, το έργο εθεωρείτο ολοκληρωμένο. Ωστόσο «πρωτόκολλο περάτωσης» δεν συντάχθηκε. Από την εγκατάσταση της προσφεύγουσας στο εργοτάξιο έως την 1-12-1989 συντάχθηκαν από εκείνη οι 1ος-5ος συγκριτικοί πίνακες (ΣΠ) και τα 1ο-4ο πρωτόκολλα κανονισμού τιμών μονάδας νέων εργασιών (ΠΚΤΜΝΕ), οι δε 5ος ΣΠ και τα 3ο και 4ο ΠΚΤΜΝΕ ήταν του συνολικού ποσού δαπάνης εργασιών 824.798.022 δραχμών, αναθεωρήσεως 325.000.000 δραχμών και απροβλέπτων 201.978 δραχμών, όπως επίσης συντάχθηκαν οι 1ος-37ος λογαριασμοί (πιστοποιήσεις) που εγκρίθηκαν από την καθή και πληρώθηκαν από αυτή σε εκείνη. Στις 27-10-1994 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην καθή τον 38ο λογαριασμό, στη δε συνέχεια την τελική επιμέτρηση εργασιών μαζί με τα πρωτόκολλα παραλαβής αφανών εργασιών (ΠΠΑΕ) και στις

Σ.Α.Τ.Ε.

18-9-1996 αυτή επέστρεψε σε εκείνη την επιμέτρηση και τα πρωτόκολλα με διορθώσεις και ακολουθούσα έγκριση, που είχαν το αναφερόμενο στην απόφαση περιεχόμενο, ήτοι :
Κατηγορία I. Ομάδα I. 1. Γενικές εκσκαφές γαιώδεις-ημιβραχώδεις 117.007,24 κ.λ.π. Κατηγορία II ΟΜΑΔΑ II 1. Ξυλότυποι επίπεδων επιφανειών 26.630,39 κ.λ.π. ΝΕΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ 1ου, 2ου, 3ου και 4ου ΠΚΤΜΝΕ. 1 Εκσκαφή ορυγμάτων βραχωδών με μηχανικά μέσα 20.466,84 κ.λ.π. Κατά των προαναφερόμενων διορθώσεων άσκησε η προσφεύγουσα ένσταση, η οποία απορρίφθηκε με την 108/28-11-1996 απόφαση του ΔΣ. της καθής. Ακολουθως η προσφεύγουσα απέστειλε στην καθής τον 6ο ΣΠ, που περιείχε τις εγκεκριμένες κατά την τελική επιμέτρηση εργασίες, αλλά η καθής δεν τον ενέκρινε. Ο δε προαναφερόμενος 38ος λογαριασμός ποτέ δεν εγκρίθηκε, ως είχε ή με διορθώσεις, από την καθής, καθώς επίσης ποτέ δεν επιστράφηκε στην προσφεύγουσα, καθώς επίσης ποτέ δεν εξοφλήθηκε και τούτο χωρίς υπαιτιότητα της προσφεύγουσας. Στις 2-12-1996 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην καθής τον 39ο λογαριασμό. Και ο λογαριασμός αυτός ποτέ δεν εγκρίθηκε, ως είχε ή με διορθώσεις, από την καθής, καθώς επίσης ποτέ δεν επιστράφηκε στην προσφεύγουσα, καθώς επίσης ποτέ δεν εξοφλήθηκε και τούτο χωρίς υπαιτιότητα της προσφεύγουσας. Στις 15-4-1997, ενώ είχε περάσει ο χρόνος της εγγυήσεως η προσφεύγουσα όχλησε ειδικώς την καθής για την πραγματική-οριστική παραλαβή του έργου, ώστε να μη συντελεστεί η αυτοδίκαιη παραλαβή αυτού, αυτή όμως

Σ.Α.Τ.Ε.

στις επόμενες 30 ημέρες αλλά και εφεξής αδράνησε σχετικά. Στις 17-8-1998 η καθής προέβη στην παραλαβή του έργου για χρήση, συντάσσοντας το σχετικό έγγραφο, όπου και η διαπίστωσή της ότι δεν υπολειπόταν άλλη εργασία για την ολοκλήρωση του αγωγού, πλην η παραλαβή αυτή ήταν διοικητική και δεν χρησίμευε για την πραγματική ή την αυτοδίκαιη παραλαβή του έργου. Ωστόσο η αυτοδίκαιη παραλαβή του έργου συντελέστηκε. Στις 8-2-2000 η προσφεύγουσα επέδωσε στην καθής την 40η Ανακεφαλαιωτική Τελική Εντολή Πληρωμής-40ο λογαριασμό, συνολικού ποσού 792.666.082 δραχμών, ο οποίος ήταν ανακεφαλαιωτικός, περιείχε δηλαδή και τους 38^ο και 39^ο λογαριασμούς, που με τη σειρά τους περιείχαν αφενός τις εργασίες που αναφέρονταν στην τελική επιμέτρηση, μετά τη διόρθωση και έγκρισή της, και αφετέρου τις τιμές μονάδας των εργασιών, όπως είχαν συμφωνηθεί από τους διαδίκους, αλλά στις 3-3-2000 η καθής επέστρεψε στην προσφεύγουσα τον εν λόγω λογαριασμό με τη σημείωση ότι εκείνη δεν ενέκρινε αυτόν το λογαριασμό και γι' αυτό τον άφηνε απλήρωτο. Η δε ένδικη απαίτηση της προσφεύγουσας κατά της αντιδίκου της ανταποκρινόταν απόλυτ προς το περιεχόμενο του ως άνω 40ου λογαριασμού. Ακολούθως το ίδιο δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή κατά τα προεκτιθέμενα (υπό Ι). Έτσι το Εφετείο υπέπεσε στην πλημμέλεια της στερήσεως της αποφάσεώς του από νόμιμη βάση εξαιτίας ανεπαρκών αιτιολογιών στα ουσιώδη για την έκβαση της δίκης ζητήματα της αποδοχής ως αληθινών των

Σ.Α.Τ.Ε.

πραγματικών ισχυρισμών της προσφυγής, αφού δεν ανέφερε με πληρότητα και σαφήνεια, όλα τα πραγματικά γεγονότα που ήταν αναγκαία για την εφαρμογή των προδιαλαμβανομένων διατάξεων ουσιαστικού δικαίου, τις οποίες και εφάρμοσε. Ειδικότερα εκείνο το δικαστήριο, ως προς την παραδοχή του, ότι συντελέστηκε η αυτοδίκαιη παραλαβή του έργου, δεν ανέφερε κατά πόσο ο προϊστάμενος της διευθύνουσας υπηρεσίας της καθής συνέταξε τη βεβαίωση περαιώσεως του έργου, ή, καίτοι του υποβλήθηκε εκ μέρους της προσφεύγουσας σχετική αίτηση, νοούμενη μάλιστα ενδεχομένως ως έμμεσα αλλά σαφώς περιεχόμενη στην τελική επιμέτρηση, αρνήθηκε ρητά ή σιωπηρά, με την άπρακτη πάροδο της νόμιμης προθεσμίας, να εκδώσει αυτή τη βεβαίωση και, σ' αυτή την περίπτωση, κατά πόσο η προσφεύγουσα προς αντίδραση άσκησε μέσα στη νόμιμη προθεσμία σχετική προσφυγή και ποια ήταν η τύχη αυτής. Το ίδιο δε δικαστήριο, ως προς την παραδοχή του, ότι ο 40ος λογαριασμός υπήρξε ανακεφαλαιωτικός των 38ου και 39ου λογαριασμών, δεν ανέφερε ποιο ήταν το περιεχόμενο αυτών των 38ου και 39ου λογαριασμών, κατά πόσο, ενόψει του ότι η διευθύνουσα υπηρεσία της καθής δεν επέστρεψε στην προσφεύγουσα αυτούς τους λογαριασμούς μέσα στη νόμιμη προθεσμία και έτσι σιωπηρά αρνήθηκε την έγκριση αυτών, η προσφεύγουσα προς αντίδραση άσκησε μέσα στην νόμιμη προθεσμία σχετικές προσφυγές και ποια ήταν η τύχη αυτών. Συνεπώς οι επ' αυτής της πλημμέλειας στηριζόμενοι τέταρτος, πρώτος και πέμπτος λόγοι της

Ε
362/99
594/99

αναιρέσεως, από τον αριθ. 19 (και όχι και 1, όπως αναφέρεται στο αναιρετήριο) του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. πρέπει να γίνουν δεκτοί ως παραδεκτοί και βάσιμοι.

III.-Μετά ταύτα πρέπει, κατόπιν αποδοχής της αιτήσεως, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα δε με το άρθρο 580 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ. σε συνδυασμό προς το άρθρο 3 παρ. 3 του Ν. 2940/2001, να παραπεμφθεί η υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, και να καταδικαστεί η αναιρεσίβλητη, λόγω ήττας, στη δικαστική δαπάνη της αναιρεσεύουσας (άρθρο 176 και 183 Κ.Πολ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 27/2002 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου.

Παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές. Και.

Καταδικάζει την αναιρεσίβλητη στη δικαστική δαπάνη της αναιρεσεύουσας, την οποία ορίζει σε χίλια πεντακόσια (1500) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 27 Ιουνίου 2003.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο στις 28 Ιουλίου 2003.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ